

RESSÒ DE LA PARAULA

Signes que ens criden

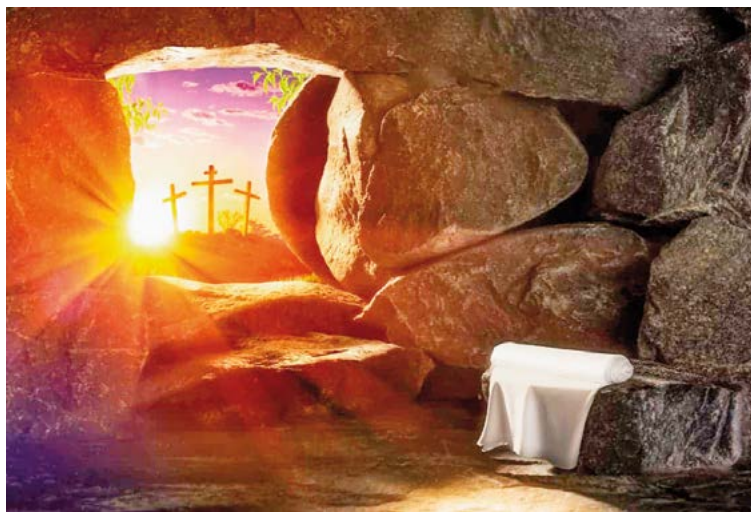

Tant de bo que hàgim viscut la Setmana Santa amb els ulls, les orelles i el cor oberts, per a poder copsar les crides que ens ha anat dirigint l'Esperit a través de la litúrgia. Aquesta Setmana està farcida de bells signes al servei del diàleg que el Senyor desitja mantenir amb nosaltres per a la nostra salvació. Aquest diàleg que demana la nostra resposta sincera i que ens permet gaudir d'un goig profund.

Un diàleg que no tindria sentit, ni assoliria el seu objectiu alliberador i salvador, si no inclogués el moment decisiu de la Resurrecció.

Continuem amb l'intercanvi personal mitjançant signes que parlen i criden, com a vocacions que esperen igualment signes concrets de respostes sinceres. Recordem que els signes com a llenguatge de l'Esperit demanen ser «entesos», i no tots els ulls són capaços de fer-ho.

Obrim, doncs, els ulls, les orelles i el cor i deixem-nos envair pels detalls que parlen i criden. Veiem un grup d'homes que amb gosadia i llibertat donen testimoni d'un esdeveniment increïble: Déu ha ressuscitat al qui va passar fent el bé i curant els oprimits pel diable. Veiem el moviment dels personatges: una dona, Maria Magdalena, que matina i cerca delerosa, que se'n torna corrents cap als seus germans, dos homes, Pere i Joan, que van amb la mateixa pressa al sepulcre, que veuen el seu interior buit, només les teles usades per a la sepultura... I l'Apòstol més jove, que «veié i cregué».

El que va veure no va ser a Crist ressuscitat, sinó un signe, un indicatiu, que podia tenir diverses interpretacions. Però que va ser entès per ells com una confirmació il·luminadora de missatges i paraules que el Mestre els havia dit: havia de morir i ressuscitar. Era l'Apòstol que sempre s'avançava, el primer, a reconèixer la presència del Ressuscitat viu. Tenia els ulls, les orelles i el cor aptes per a la fe i l'amor.

Des de llavors ell mateix es converteix en signe, és a dir, testimoni. I amb ell una llarga cadena, una multitud, que veuen i creuen.

La llista de fets i signes que arriben fins a nosaltres és interminable. Des del fet mateix de l'existència de l'Església al llarg de més de dos mil anys assentada sobre la paraula i la vida de testimonis, passant pels més grans, que han donat la seva vida per la fe i l'amor del Ressuscitat. I les obres d'aquests mateixos testimonis, que als ulls de mira-

des netes i objectives constitueixen fites de plena humanitat. I la pròpia litúrgia, vertader testimoni vivent del Ressuscitat. I l'alegria, i la lluita diària a favor de totes les formes de vida, i la pregària; i l'esperança, que dinamitza la història i el vertader progrés.

Són realitats de la història, que per a alguns poden tenir moltes explicacions. Però que hi són i continuen cridant a la fe i a la vida.

El que hem vist i cregut és el triomf de l'amor, és a dir, no de qualsevol mena d'amor, sinó concretament de l'amor que va desenvolupar Jesús en la seva vida com a home entre nosaltres. Ell era el gran signe, el gran testimoni d'aquest

amor. I una vegada ressuscitat s'apropa a cadascú, per diferents signes i crides, buscant la nostra resposta de fe. Llavors ens convertim en ressuscitats, que van proclamant la crida, la vocació a la fe, mitjançant signes visibles, testimoniats de vida i de paraula.

En això consisteix tota la nostra tasca i el nostre goig. Exposats, oferts, als ulls, les orelles i el cor de la gent. Qui veurà i creurà?

† **Agustí Cortés Soriano**
Bisbe de Sant Feliu de Llobregat

Pots escoltar la carta dominical llegida pel bisbe Agustí a la secció *Podcast del Bisbe* del nostre web en aquest enllaç QR.

APUNTS PER A L'ANÀLISI

No podem utilitzar Déu

Què ens va voler dir Jesús quan va assegurar: demaneu, i Déu us donarà? De ben segur aquestes paraules pronunciades per Jesús amb tota la bona fe han acabat esdevenint la pedra on han ensopegat tants creients al llarg de la història i ha estat la principal causa que infinitat de cristians hagin perdut la fe. Qui no li ha anat a demanar a Déu l'impossible?

I és que Déu no serveix per a tot. Quan fem una pregària demanant alguna cosa a Déu, molt sovint l'estem posant a

prova. És molt possible que la teva pregària sigui interessada i, encara més, amb la teva pregària vulguis condicionar Déu. Es tracta d'un autèntic xantatge: «si em fas això jo continuaré creient en tu. Evidentment, si he demanat i no he obtingut és que no puc confiar ni creure en tu». Posem Déu al mateix nivell de les persones en les quals hi confiem segons la paraula donada. Però Déu és ben diferent, Ell és la Paraula donada.

Per això, quan anem a Déu hi anem des de la gratuïtat, ens hi hem d'apropar

sabent que vol el millor per a nosaltres perquè ens estima de veritat. Hem de tenir molt present l'altre consell de Jesús: bé sap el vostre Pare de què teniu necessitat abans que li ho demaneu. I encara Jesús s'atreveix a dir-nos un autèntic despropòsit, gairebé increïble: tot allò que demaneu en la pregària, creieu que ja ho teniu concedit, i ho rebreu. I és que és així, ja tenim concedit el que el Pare ens vol donar.

Si Jesús no hagués estat abandonat pel Pare a la creu no podríem haver cre-

gut en Ell. Però Jesús ens va mostrar què es pot demanar a Déu i què no. La voluntat del Pare passa per damunt dels nostres desigs i dels nostres capricis. Quan sabem pronunciar: «faci's la vostra voluntat», tenim molt clar que a Déu no el podem utilitzar. I això serveix per a no fer-li fer el que nosaltres vulguem i també per a no fer-li fer el que Ell no pot fer perquè ho hem de fer cadascú de nosaltres. No li fem fer a Déu la nostra feina.

Mn. Valentí Alonso i Roig

ECO DE LA PALABRA

Signos que llaman

Ojalá hayamos vivido la Semana Santa con los ojos, los oídos y el corazón abiertos, para poder captar las llamadas que nos ha ido dirigiendo el Espíritu a través de la liturgia. Esta Semana está llena de bellos signos al servicio del diálogo que el Señor desea mantener con nosotros para nuestra salvación. Ese diálogo que pide nuestra respuesta sincera y que nos permite disfrutar de un profundo gozo.

Un diálogo que no tendría sentido, ni lograría su objetivo liberador y salvador si no incluyera el momento decisivo de la Resurrección.

Seguimos con el intercambio personal mediante signos que hablan y llaman, como vocaciones que esperan igualmente signos concretos de respuestas sinceras. Recordemos que los signos como lenguaje del Espíritu buscan ser «entendidos», y no todos los ojos son capaces de hacerlo.

Abramos, pues, los ojos, los oídos y el corazón y dejémosnos invadir por detalles que hablan y llaman. Vemos un grupo de hombres que con arrojo y libertad dan testimonio de un acontecimiento increíble: Dios ha resucitado al que pasó haciendo el bien y curando a los oprimidos por el diablo. Vemos el movimiento de los personajes: una mujer, María Magdalena, que madruga y busca anhelante, que vuelve corriendo a sus hermanos, dos hombres, Pedro y Juan, que van con la misma celeridad al sepulcro, que ven su interior vacío, solo las telas usadas para la sepultura... Y el Apóstol más joven, que «vio y creyó».

Lo que vio no fue a Cristo resucitado, sino un signo, un indicio, que podía tener diversas interpretaciones. Pero que fue entendido por ellos como una confirmación iluminadora de mensajes y palabras que el Maestro les había dicho: debía morir y resucitar. Era el Apóstol que siempre se adelantaba, el primero, a reconocer la presencia del Resucitado vivo. Tenía los ojos, los oídos y el corazón aptos para la fe y el amor.

Desde entonces él mismo se convierte en signo, es decir, testigo. Y con él una larga cadena, una multitud, que ven y creen.

La lista de hechos y signos que llegan hasta nosotros es interminable. Desde el hecho mismo de la existencia de la Iglesia a lo largo de más de dos mil años asentada sobre la palabra y la vida de testigos, pasando por los más grandes, que han dado su vida por la fe y el amor del Resucitado. Y las obras de estos mismos testigos, que a los ojos de miradas limpias y objetivas constituyen hitos de humanidad plena. Y la propia liturgia, verdadero testigo viviente del Resucitado. Y la alegría, y la lucha diaria en favor de todas las formas de vida, y la oración; y la esperanza, que dinamiza la historia y el verdadero progreso.

Son realidades de la historia, que para algunos pueden tener muchas explicaciones. Pero que están ahí y siguen llamando a la fe y a la vida.

Lo que hemos visto y creído es el triunfo del amor, es decir, no de cualquier tipo de amor, sino concretamente del amor que desarrolló Jesús en su vida como hombre entre nosotros. Él era el gran signo, el gran testigo de ese amor. Y una vez resucitado se nos acerca a cada uno, por diferentes signos y llamadas, buscando nuestra respuesta de fe. Entonces nos convertimos en resucitados, que van proclamando la llamada, la vocación a la fe, mediante signos visibles, testimonios de vida y de palabra.

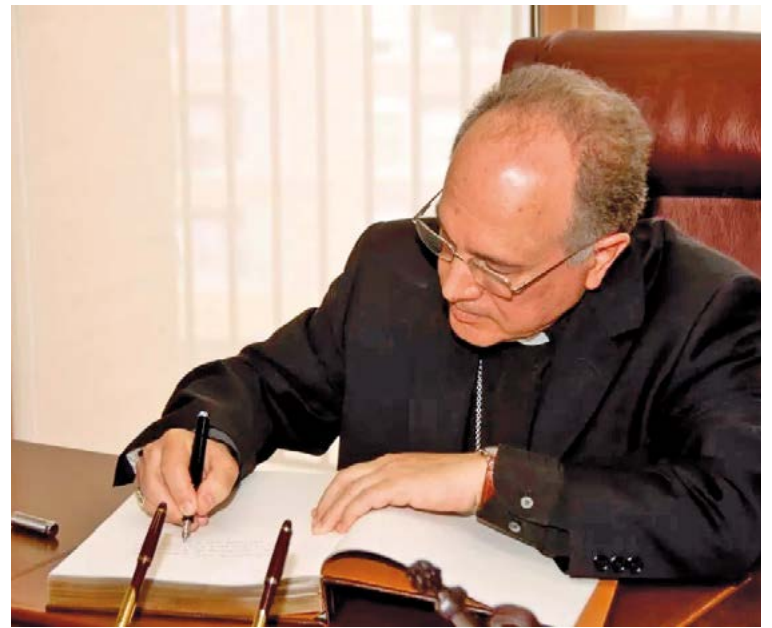
En ello consiste toda nuestra tarea y nuestro gozo. Expuestos, ofrecidos, a los ojos, los oídos y el corazón de la gente. ¿Quién verá y creará?

† **Agustí Cortés Soriano**
Obispo de Sant Feliu de Llobregat

«La Catedral, signe de comunió diocesana»

El divendres 15 de març passat, el bisbe Agustí Cortés va signar la carta pastoral titulada *La Catedral, signe de comunió diocesana*. Aquesta data coincideix amb la celebració dels 500 anys de la fundació de la parròquia de Sant Llorenç. L'actual temple parroquial, dedicat el 26 de maig de 1946, és des de fa vint anys la nostra Catedral, signe de comunió diocesana, la seu de la diòcesi de Sant Feliu de Llobregat.

Al llarg d'aquest any 2024 s'han programat diferents actes. El proper esdeveniment rellevant i destacable, està previst per al proper diumenge 26 de maig, a les 12 h. Hi haurà la celebració de l'Eucaristia en la festa de la Dedicació del Temple. L'Eucaristia la presidirà el nunci apostòlic del papa Francesc i concelebrada, entre altres, pel nostre bisbe Agustí, pel cardenal arquebisbe de Barcelona, Joan Josep Omella; el bisbe de Terrassa, Sal-

vador Cristau; i el P. Abat de Montserrat, Manel Gasch. Després de la celebració de l'Eucaristia hi haurà un dinar popular a la Plaça de la Vila, amb la participació d'una

mostra de les entitats de cultura popular i tradicional.

Per consultar la carta pastoral podeu accedir a:

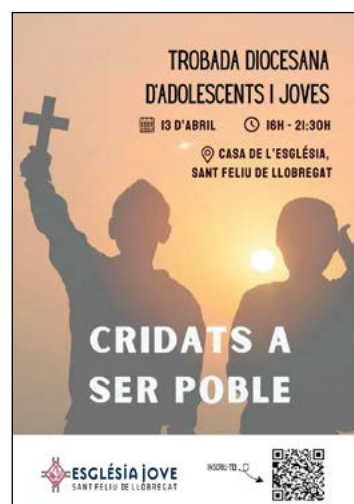
www.bisbatsantfeliu.cat

Trobada diocesana d'adolescents i joves a Sant Feliu de Llobregat

El dissabte 13 d'abril, a Sant Feliu de Llobregat, tindrà lloc la Trobada diocesana d'adolescents i joves del nostre bisbat d'entre 13 i 30 anys.

Enguany s'aplegaran sota el lema «Som cridats a ser poble», tenint com a rerefons diferents elements: l'objectiu diocesà, els 20 anys de la nostra diòcesi i els 500 anys de la Catedral-Parròquia de Sant Llorenç, de Sant Feliu de Llobregat.

Aquesta vol ser una trobada per reunir tots els joves i adolescents del nostre bisbat de Sant Feliu de

Llobregat, redescobrir allò que conforma la diòcesi i les diferents crides a les quals podem respondre amb la nostra vida.

La jornada acabarà a les 20 h, a la Catedral-Parròquia de Sant Llorenç, on se celebrarà l'Eucaristia presidida pel nostre bisbe Agustí. La trobada serà gratuïta.

Podeu posar-vos en contacte amb la Delegació de Joventut a través del correu:

joventut@bisbatsantfeliu.cat
o al tel. **660 139 509**.

Us hi esperem!

CATEDRAL
PARRÒQUIA DE
SANT LLORENÇ
1524-2024

Per consultar tots els actes podeu escanejar amb el mòbil aquest QR

Els centres d'esplai del nostre bisbat participen de la TrocaJove'24 a Amposta

El cap de setmana 9 i 10 de març passat, a Amposta (Montsià), es va celebrar la TrocaJove'24, una trobada organitzada pel Moviment

de Centres d'Esplai Cristians Catalans (MCECC), en la qual, els centres d'esplai del nostre bisbat, que s'ubiquen en les zones 8, 9 i 16 del

Moviment, també hi van participar. Aquest any es van reunir, gairebé, unes 1.100 persones provinents dels diferents centres d'esplai que estan

federats al MCECC, per poder participar de la celebració d'una festa major popular de les que es viuen al nostre país.

Ha estat un moment propici per tal d'apropar la cultura popular de les festes de casa nostra a tots els joves que s'hi van aplegar: gegants, capgrossos, diables, castellers, d'entre altres, eren les representacions escollides per expressar part de l'imaginari col·lectiu popular. Evidentment, no hi va faltar l'Eucaristia que es va celebrar a la parròquia del Sagrat Cor d'Amposta.

Per poder accedir al recull de fotografies de la TrocaJove'24 i una informació més detallada d'aquesta, es pot accedir a l'enllaç següent:

<https://www.peretarres.org/mcecc/noticies/2024-03-12-resum-trocajove>

Campanya de la Renda 2024

El proper dimecres 3 d'abril, començarà la Campanya de la Renda 2024. Com que moltes persones presenten la seva declaració per aquestes dates, us recordem que si marqueu la

creueta en els fulls de la declaració, tant per a l'ajuda a l'Església catòlica com per a finalitats socials, ajudareu moltes persones que ho necessiten. Gràcies per la vostra col·laboració.

Butlletí de subscripció periòdica

PER LLIURAR AL BISBAT O A LA TEVA PARRÒQUIA

Nom	Cognoms
NIF	Domicili
Telèfon	Correu electrònic

Número de Compte IBAN:

E	S																		
---	---	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--	--

Se subscriu amb la quantitat de _____ € al Mes Trimestre Any

A favor del finançament de l'Església catòlica, desitjant col·laborar des d'avui ____/____/____

Firma del Subscriptor

Desitjo rebre certificat per a la desgravació de l'IRPF Sí No

De conformitat amb el Reglament Europeu de Protecció de Dades, el subscriptor presta el seu consentiment exprés perquè les seves dades siguin tractades per a gestionar la seva subscripció. Les dades del subscriptor en cap cas seran cedides a tercers, llevat d'obligació legal. El termini de conservació de les dades vindrà determinat per la relació que el subscriptor mantingui amb el bisbat o parròquia. Pot exercir els seus drets (accés rectificació, cancel·lació, portabilitat i oposició) dirigit-se per escrit al responsable del tractament.

L'Aida no es plantejava marcar la 'X' de l'Església.

Fins que va visitar un dels seus centres per a persones sense sostre.

Descobreix la seva experiència a unviaportantos.es

Marca la 'X' a favor de l'Església a la teva declaració de la renda.

TANTS

AGENDA

Jornada familiar interdiocesana. Diumenge 7 d'abril de 2024, de les 9.30 a les 14 h a l'Escola Maristes La Immaculada (c/ València 370, Barcelona). Per a més informació i inscripcions: www.bisbatsantfeliu.cat

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

1. □ Dilluns dins de l'octava de Pasqua (lit. hores: 1a setm.) [Fets 2,14. 22-32 / SI 15 / Mt 28,8-15]. Sant Venanci, bisbe i mr.; sant Hug, bisbe; santa Teodora, mr.; sant Nuno Álvares Pereira, rel. carmelità.

2. □ Dimarts dins de l'octava de Pasqua [Fets 2,36-41 / SI 32 / Jo 20,11-18]. Sant Francesc de Pàola (1416-1507), ermità, fund. de l'Orde dels Mínims (CR); santa Maria Egipcíaca, penitent; sant Francesc Coll i Guitart (Gombrèn, 1812 - Vic, 1875), rel., fund. Gnes. Dominiques de l'Anunciata.

3. □ Dimecres dins l'octava de Pasqua [Fets 3,1-10 / SI 104 / Lc 24,13-35]. Sant Sixt I, papa (romà, 115-125), mr.; sant Nicetas, abat.

4. □ Dijous dins l'octava de Pasqua [Fets 3,11-26 / SI 8 / Lc 24,35-48]. Sant Plató, abat; sant Benet de Palerm, rel. franciscà.

5. □ Divendres dins l'octava de Pasqua [Fets 4,1-12 / SI 117 / Jo 21,1-14]. Sant Vicenç (o Vicent) Ferrer (1350-1419), dominicà, de València (on se celebra el dilluns de la segona setmana de Pasqua); santa Emília, vg. i mr.;

santa Maria-Crescència Höss, vg. franciscana.

6. □ Dissabte dins l'octava de Pasqua [Fets 4,13-21 / SI 117 / Mc 16,9-15]. Sant Marcel·lí, mr.; sant Guillem, abat.

7. □ Diumenge vinent, II de Pasqua o de la Divina Misericòrdia (lit. hores: de l'octava) [Fets 4,32-35 / SI 117 / 1Jo 5,1-6 / Jo 20,19-31]. Sant Joan Baptista de La Salle (Reims, 1651 - Rouen, 1719), prev., fund. Gns. Escolles Cristianes (FSC); sant Epifani, bisbe; sant Germà, monjo.

Diumenge de Pasqua de la Resurrecció del Senyor (B)

COMENTARI

«Jesús de Natzaret, ha ressuscitat, no hi és aquí»

La gran notícia d'aquest diumenge i de tota la nostra fe es troba en les paraules de l'evangeli d'avui: *Busqueu Jesús de Natzaret, el crucificat. Ha ressuscitat, no hi és aquí.* La resurrecció de Crist dona sentit a tota la nostra vida de creients. El Jesús crucificat que morint ens alliberava del pecat, ressuscitant ens ha salvat de la mort per sempre més. Ell, mort i ressuscitat, és el model per a tots nosaltres: morir per Crist per ressuscitar també per Ell per sempre més. La mort no ha tingut l'última paraula: la té la vida, la té la resurrecció, la té la felicitat. El mateix missatge el trobem a la primera lectura. Pere proclama: *Jesús de Natzaret passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots. Però després el mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé: Déu el ressuscità el tercer dia. Ens ordenà que prediquéssim al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tothom qui creu en ell, rep el perdó dels pecats.* El crucificat-ressuscitat és el nostre Salvador, el nostre Senyor, l'amo de la vida i la mort. Però nosaltres no estem lluny d'aquesta resurrecció. Segons sant Pau quan ens van batejar ens vam unir al Crist mort i ressuscitat. Per això ens diu: *Ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra.* Vivint encara en aquest món hem de portar una vida digna dels qui han entrat en una nova vida, la vida del Crist ressuscitat. La comencem aquí i arribarà a la seva plenitud en l'altra vida: *Quan es manifestarà el Crist que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.* No veiem amb els ulls de la carn el Ressuscitat, però tenim la certesa que ens dona la fe i el testimoni *dels qui des d'abans Déu havia escollit*, és a dir dels apòstols. Visquem amb una gran alegria la joia del Ressuscitat! I que aquesta resurrecció es manifesti passant pel món fent el bé a tothom i lluitant contra el mal i el pecat com va fer el Crist, el RESSUSCITAT.

Mn. Jaume Pedrós

▶ Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 10,34a.37-43)

En aquells dies, Pere prengué la paraula i digué: «Ja sabeu què ha passat darrerament per tot el país dels jueus, començant per la Galilea, després que Joan havia predicat a la gent que es fessin batejar. Parlo de Jesús de Natzaret. Ja sabeu com Déu el consagrà unguent-lo amb l'Esperit Sant i amb poder, com passà pertot arreu fent el bé i donant la salut a tots els qui estaven sota la dominació del diable, perquè Déu era amb ell. Nosaltres som testimonis de tot el que va fer en el país dels jueus i a Jerusalem. Després el mataren penjant-lo en un patíbul. Ara bé: Déu el ressuscità el tercer dia, i concedí que s'aparegués, no a tot el poble, sinó a uns testimonis que, des d'abans, Déu havia escollit, és a dir, a nosaltres, que hem menjat i hem begut amb ell després que ell hagué ressuscitat d'entre els morts. Ell ens ordenà que prediquéssim al poble assegurant que ell és el qui Déu ha destinat a ser jutge de vius i de morts. Tots els profetes donen testimoni a favor seu anunciant que tothom qui creu en ell rep el perdó dels pecats gràcies al seu nom.»

▶ Salm responsorial (117)

R. *Avui és el dia en què ha obrat el Senyor, alegrem-nos i celebrem-lo.*

Enaltiu el Senyor: Que n'és de bo, / perdura eternament el seu amor. / Que respongui la casa d'Israel: / perdura eternament el seu amor. R.

La dreta del Senyor fa proeses, / la dreta del Senyor em glorifica. / No moriré, viuré encara, / per contar les proeses del Senyor. R.

La pedra que rebutjaven els constructors / ara corona l'edifici. / És el Senyor qui ho ha fet, / i els nostres ulls se'n meravellen. R.

▶ Lectura de la carta de sant Pau als cristians de Colosses (Col 3,1-4)

Germans, ja que heu ressuscitat juntament amb el Crist, cerqueu allò que és de dalt, on hi ha el Crist, assegut a la dreta de Déu; estimeu allò que és de dalt, no allò que és de la terra.

Vosaltres vau morir, i la vostra vida està amagada en Déu juntament amb el Crist. Quan es manifestarà el Crist, que és la vostra vida, també vosaltres apareixereu amb ell plens de glòria.

▶ Lectura de l'Evangeli segons sant Joan (Jn 20,1-9)

El diumenge Maria Magdalena se n'anà al sepulcre de matí, quan encara era fosc, i veié que la pedra havia estat tretta de l'entrada del sepulcre. Ella se'n va corrents a trobar Simó Pere i l'altre deixeble, aquell que Jesús estimava tant, i els diu: «S'han endut el Senyor fora del sepulcre i no sabem on l'han posat.» Llavors Pere, amb l'altre deixeble, sortí cap al sepulcre. Corrien tots dos junts, però l'altre deixeble s'avançà i arribà primer al sepulcre, s'ajupí per mirar dintre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però no hi entrà. Darrere d'ell arribà Simó Pere, entrà al sepulcre i veié aplanat el llençol d'amortallar, però el mocador que li havien posat al cap no estava aplanat com el llençol, sinó lligat encara al mateix lloc. Llavors entrà també l'altre deixeble que havia arribat primer al sepulcre, ho veié i cregué. Fins aquell moment encara no havien entès que, segons les Escripures, Jesús havia de ressuscitar d'entre els morts.

▶ Lectura del libro de los Hechos de los Apóstoles (Hch 10,34a.37-43)

En aquellos días, Pedro tomó la palabra y dijo: «Vosotros conocéis lo que sucedió en toda Judea, comenzando por Galilea, después del bautismo que predicó Juan. Me refiero a Jesús de Nazaret, ungido por Dios con la fuerza del Espíritu Santo, que pasó haciendo el bien y curando a todos los oprimidos por el diablo, porque Dios estaba con él.

Nosotros somos testigos de todo lo que hizo en la tierra de los judíos y en Jerusalén. A este lo mataron, colgándolo de un madero. Pero Dios lo resucitó al tercer día y le concedió la gracia de manifestarse, no a todo el pueblo, sino a los testigos designados por Dios: a nosotros, que hemos comido y bebido con él después de su resurrección de entre los muertos.

Nos encargó predicar al pueblo, dando solemne testimonio de que Dios lo ha constituido juez de vivos y muertos.

De él dan testimonio todos los profetas: que todos los que creen en él reciben, por su nombre, el perdón de los pecados».

▶ Salmo responsorial (117)

R. *Este es el día que hizo el Señor: sea nuestra alegría y nuestro gozo.*

Dad gracias al Señor porque es bueno, / porque es eterna su misericordia. / Diga la casa de Israel: / eterna es su misericordia. R.

«La diestra del Señor es poderosa, / la diestra del Señor es excelsa». / No he de morir, viviré / para contar las hazañas del Señor. R.

La piedra que desecharon los arquitectos / es ahora la piedra angular. / Es el Señor quien lo ha hecho, / ha sido un milagro patente. R.

▶ Lectura de la carta del apóstol san Pablo a los Colosenses (Col 3,1-4)

Hermanos:

Si habéis resucitado con Cristo, buscad los bienes de allá arriba, donde Cristo está sentado a la derecha de Dios; aspirad a los bienes de arriba, no a los de la tierra. Porque habéis muerto; y vuestra vida está con Cristo escondida en Dios. Cuando aparezca Cristo, vida vuestra, entonces también vosotros apareceréis gloriosos, juntamente con él.

▶ Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,1-9)

El primer día de la semana, María la Magdalena fue al sepulcro al amanecer, cuando aún estaba oscuro, y vio la losa quitada del sepulcro. Echó a correr y fue donde estaban Simón Pedro y el otro discípulo, a quien Jesús amaba, y les dijo: «Se han llevado del sepulcro al Señor y no sabemos dónde lo han puesto». Salieron Pedro y el otro discípulo camino del sepulcro. Los dos corrían juntos, pero el otro discípulo corría más que Pedro; se adelantó y llegó primero al sepulcro; e, inclinándose, vio los lienzos tendidos; pero no entró. Llegó también Simón Pedro detrás de él y entró en el sepulcro: vio los lienzos tendidos y el sudario con que le habían cubierto la cabeza, no con los lienzos, sino enrollado en un sitio aparte. Entonces entró también el otro discípulo, el que había llegado primero al sepulcro; vio y creyó. Pues hasta entonces no habían entendido la Escritura: que él había de resucitar de entre los muertos.